

PRVA PORUKA

HRISTOVA LJUDSKA PRIRODA 1. DEO

Ispravno razumevanje Hristove ljudske prirode je od velikog značaja za svakoga ko želi da sazna kakvu je žrtvu zapravo Hrist podneo kada je došao na zemlju kao Bog u ljudskom telu i neophodno je izneti jasne dokaze o tome kakvu je ljudsku prirodu imao Hrist. Postoji verovanje da je Hristova ljudska priroda bila bezgrešna jer Isus nije učinio nijedan greh. Videćemo na osnovu Biblijskih dokaza zašto takvo verovanje ne može biti ispravno.

Hrist zaista nije počinio nijedan greh i u Bibliji piše da u Hristu nema greha: „**A znate da se on pojavio da odnese naše grehe i da greha u njemu nema.**“ 1. Jovanova 3:5. Međutim problem nastaje kada se ovaj stih izvuče iz konteksta i krene da se tumači kao da to znači da Isus nije imao grešnu ljudsku prirodu, ili grešno ljudsko telo. Hajde zato da pogledamo taj stih u pravom kontekstu zajedno sa stihovima pre i posle njega: „**Ko god čini greh, čini i bezakonje: jer greh je kršenje Zakona. A znate da se on pojavio da odnese naše grehe i da greha u njemu nema. Ko god u njemu ostaje, ne greši; ko god greši, nije njega video niti ga upoznao.**“ 1. Jovanova 3:4-6. Stihovi u 1. Jovanovoj 3:4-6 nam daju ceo kontekst značenja da u Hristu nema greha i vidimo da se odnose na to da kada smo mi u Hristu onda nemamo greha zato što piše da ko u njemu ostaje ne greši, jer Hrist nikada nije počinio greh ni u umu ni na delu, a to nikako ne znači da u Njegovom ljudskom telu nije bio greh. On taj greh u telu nije slušao u mislima niti je delovao po njemu.

Dokaz da je imao greh u telu, to jest grešno telo imamo u ovim stihovima: „**Jer ono što Zakon nije mogao, budući da je bio oslabljen zbog tela, učinio je Bog, poslavši svog Sina u obličju grešnog tela i za greh osudio greh u telu: da se pravednost Zakona ispuni u nama koji ne hodamo po telu, nego po Duhu.**“ Rimljanima 8:3, 4. Zanimljiva je ova reč obličje. Ljudi koji veruju da je Hrist imao bezgrešnu ljudsku prirodu pokušavaju da grade svoju doktrinu na toj reči tako što tvrde da ta reč znači da je imao telo koje je bilo slično nama, isto po izgledu ali ne i po grešnosti. Međutim tu je upotrebljena grčka reč homoiōma. Ova reč u grčkom jeziku se koristi kada se hoće reći da je nešto načinjeno po uzoru na nešto, a u ovom slučaju je jasno da je Hrist po uzoru na nas preuzeo na sebe grešno telo, da bi bio žrtva za greh i na taj način osudio greh u telu svojim savršenim i vernim životom u tom telu. Koren ove reči je „homoiōō“ i doslovno znači „biti načinjen poput“. Tako na primer koren te reči imamo upotrebljen u ovom stihu: „**Zato je trebalo da u svemu postane poput svoje braće, da milosrdan bude i veran Prvosveštenik u onom što se odnosi na Boga, kako bi okajao grehe naroda.**“ Jevrejima 2:17. Postati u svemu poput nas ne znači biti samo u telu koje je jedino po izgledu kao naše, već u svemu znači imati telo koje ima sve što ima i naše telo. Znači Pismo jasno potvrđuje ono što pisac iznosi i ovi stihovi se ne mogu drugačije tumačiti, osim u slučaju da neko želi izvrtati Božju reč. Možemo i da uporedimo već citirane stihove iz 8. glave Rimljana sa ovim stihom: „**Jer njega koji nije upoznao greh, on je zbog nas grehom učinio da mi postanemo pravednost Božja u njemu.**“ 2. Korinćanima 5:21. Ovim upoređivanjem jasno vidimo da je Bog poslao svog Sina u grešnom telu da se pravednost zakona ispuni u nama i da je On koji nije upoznao greh zbog nas učinjen grehom da mi postanemo Božja pravednost u njemu.

Kada smo u Hristu mi ne činimo greh, ali i dalje imamo telo koje je mrtvo zbog greha: „**Ako Hrist jeste u vama, telo je mrtvo zbog greha, ali Duh je život zbog pravednosti.**“ Rimljanima 8:10. Zato je apostol Pavle rekao da smo oslobođeni od greha ali da i dalje imamo grešno telo: „**A sada, kada ste oslobođeni od greha i postali sluge Božje, imate plod svoj za posvećenje, a svršetak, život večni.**“ Rimljanima 6:22. „**Jer znam da u meni, to jest u mome telu, ništa dobro ne prebiva: jer 'hteti' jeste prisutno u meni, ali 'činiti dobro' ne nalazim. Jer dobro koje bih hteo, ne činim, nego zlo koje ne bih hteo, to činim. Ali ako činim ono što ne bih hteo, nisam više ja taj koji to činim, nego greh koji prebiva u meni. Nalazim, dakle, zakon da je, kada hoću činiti dobro, uz mene zlo. Po unutrašnjem čoveku uživam u Božjem zakonu; ali opažam u svojim udovima jedan drugi zakon, koji ratuje protiv zakona mog uma i zarobljava me zakonu greha koji je u mojim udovima. Jadan li sam ja čovek! Ko će me izbaviti iz tela te smrti? Zahvaljujem Bogu po Isusu Hristu, Gospodu našem. Tako, dakle, ja sam umom služim Božjem zakonu, a telom zakonu greha.**“ Rimljanima 7:18-25.

Isto takvo telo je imao i Hrist ali ga nikada nije poslušao zato je iskušavan u svemu poput nas, ali je bio bez greha jer nije ni u mislima ni na delu počinio greh: „**Jer nemamo prvosveštenika koji ne bi mogao saosećati sa našim slabostima, nego iskušavanog u svemu poput nas, ali bez greha.**“ Jevrejima 4:15 Neko taj stih iz Jevreja 4:15 tumači da glasi poput nas iskušavan svim osim grehom. To je pogrešno tumačenje zato što ne može da bude iskušenja bez greha: „**Nego svakoga iskušava njegova požuda koja ga privlači i mami.**“ Jakov 1:14. „**Ali greh je, uhvativši priliku preko zapovesti, prouzrokovao u meni požudu svake vrste.**“ Rimljanima 7:8. Znači jasno vidimo da svakoga iskušava požuda i da greh prouzrokuje požudu, tako da je nemoguće da dođe do iskušenja bez greha, jer ako nema greha šta nas onda iskušava.

Videli smo da je greh u Pavlu prouzrokovao požudu svake vrste. Mi ne možemo da objasnimo kako je greh nastao jer bismo onda mogli da opravdamo postojanje greha kao što piše i Elen Vajt: „**Nemoguće je objasniti poreklo greha tako da se da razlog za njegovo postojanje... Greh je uljez, za čije prisustvo nikakav razlog ne može biti dat. On je misteriozan; neobjašnjiv; opravdati ga je braniti ga. Kada bi se mogao pronaći izgovor za njega, ili bi uzrok bio pokazan za njegovo postojanje, on bi prestao da bude greh.**“ Elen Vajt, *Velika Borba*. Međutim možemo da analiziramo kako je sve to sa grehom počelo. Počelo je od Sotone koji je stvoren bezgrešan: „**Bio si savršen na svojim putevima od dana u koji si stvoren, sve dok se u tebi nije našlo bezakonje. Srce ti se bilo uzoholilo zbog tvoje lepote, svoju si mudrost zbog svoga sjaja izopačio.**“ Ezekijel 28:15, 17. Iz ovih stihova dobijamo informaciju da je Sotona bio savršen sve dok se u njemu nije našlo bezakonje. Imamo i objašnjenje kako se to bezakonje našlo u njemu. Ono se našlo zato što mu se srce uzoholilo zbog njegove lepote i sjaja. U njemu su se pojavile zle misli koje su ga iskušavale i umesto da ih ignoriše on ih je poslušao i onda se u njemu našlo bezakonje. U ovim stihovima nam je otkriveno koje su to zle misli: „**Jer u svom si srcu rekao: 'Izaći ću na nebo, podići ću svoje prestolje iznad zvezda Božjih: zaseću na gori zornoj, na severnim obroncima: ja ću izaći nad visine oblačne, ja ću biti kao Svevišnji.'**“ Isaija 14:13, 14. Znači te zle misli koje su se pojavile bez ikakvog mogućeg objašnjenja, jer videli smo da poreklo greha ne može da se objasni, su iskušavale Sotonu i kada je odlučio da ih poslušati učinio je bezakonje ili prestup Božjeg zakona prvo u svom umu, a onda i na delu. Tako da već na samom početku u slučaju Sotone vidimo da iskušenje nije moglo da dođe bez zlih misli koje su greh što je iskušavao Sotonu. Uvek je potreban greh da iskušava.

Adam i Eva su stvoreni bezgrešni isto kao i Sotona, jer ih je Bog stvorio po svom obličju i kada ih je stvorio blagoslovio ih je i rekao je da je sve što je načinio vrlo dobro: „**I tako je Bog stvorio čoveka na svoju sliku, na sliku Božju stvorio ga je: muško i žensko stvorio ih. I blagoslovi ih Bog i reče im Bog: 'Plodni budite i množite se, i ispunite zemlju i sebi je podložite: vladajte nad ribama morskim i nad pticama nebeskim, i nad svakim živim stvorom koji se kreće po zemlji.'**... I pogledao je Bog sve što je načinio, i gle, bilo je vrlo dobro.” 1. Mojsijeva 1:27, 28, 31. Sotona je rekao bezgrešnoj Evi da će ona biti kao Bog: „**I reče zmija ženi: 'Ne, nećete umreti. Jer zna Bog da će vam se onoga dana kada budete sa njega jeli otvoriti oči i bićete kao bogovi znajući dobro i zlo.'**“ 1. Mojsijeva 3:4, 5. Ona je poverovala Sotoni i želela je da bude kao Bog u svom umu pre nego što je bilo šta učinila. Prema tome, ona je ušla u stanje greha pre nego što je počinila greh na delu. Zato nije imala problem da pojede zabranjeni plod: „**A kada je videla žena da je stablo dobro za jelo, i da je očima ugodno, i da je stablo poželjno da učini mudrim, uzela je ona od njegovog ploda i pojela; i dala je i svom mužu, koji je bio sa njom, i on je pojeo.**“ 1. Mojsijeva 3:6. Dakle zle misli su iskušavale bezgrešnog Sotonu dok ih nije poslušao i postao grešan, zatim je onda grešan Sotona iskušavao bezgrešnu Evu i kada je u umu donela odluku da ga poslušati postala je i ona grešna, pa je grešna Eva iskušala Adama i kada je Adam u svom umu pristao da pojede plod, postao je grešan i pojeo ga je i na delu. Interesantno je to da su i Sotona i Eva hteli da budu kao Bog i jasno vidimo da je i u slučaju Sotone, Eve i Adama greh bio potreban da bi došlo do iskušenja. Elen Vajt se poziva na 1. Jovanovu 3:4 i daje nam definiciju greha: „**Naša jedina definicija greha je ona data u Božjoj reči; to je 'kršenje zakona; to je istrajno delovanje principa u ratu sa velikim zakonom ljubavi koji je osnova božanske vlasti.**“ Elen Vajt, *Velika Borba*.

Definisali smo greh da je on prestup zakona ili bezakonje. Sotona je bio savršen dok se u njemu nije pojavilo bezakonje ili prestup zakona. Tako dolazimo do toga da su svi koji su grešni prekršili Božji zakon. Kao posledica tog kršenja zakona ili greha Sotona, Eva i Adam su dobili grešna tela i prestali su da budu po Božjem obličju. Zato je Adam sa Evom dobio sina koji nije po Božjem obličju nego po Adamovom: „**I poživeo je Adam stotinu i trideset godina i rodio mu se sin po njegovom obličju, na njegovu sliku; i dao mu je on ime Šet.**“ 1. Mojsijeva

5:3. Zapamtimo iz svega ovoga da je za iskušenje uvek potreban greh, da je greh prestup zakona i da grešno telo ne može da rađa bezgrešno telo.

Hrist je jednako uzeo udela u istom telu kakvo je Adamov sin Šet nasledio od Adama, kakvo imamo mi, kakvo je imao i Avram, i zato nam može pomoći u onome u čemu je i sam iskušan trpeo: „**Zato je, budući da su deca sudeonici mesa i krvi, jednako tako i on uzeo udela u istom; da smrću uništi onoga koji je imao moć smrti, to jest đavola, i oslobodi one koji su zbog straha pred smrću sav svoj život bili podložni ropstvu. Jer on, uistinu, nije na sebe uzeo narav anđela, nego je na sebe uzeo od semena Avramovog. Zato je trebalo da u svemu postane poput svoje braće, da milosrdan bude i veran Prvosveštenik u onom što se odnosi na Boga, kako bi okajao grehe naroda. Jer u onome u čemu je sam iskušan trpeo, on može pomoći onima koji su iskušavani.**“ Jevrejima 2:14-18. Isus je morao da nauči da odbacuje zlo jer se zlo nalazilo u njegovom telu: „**Zato će vam sam Gospod dati znak: Evo, začće devica i rodiće sina, i nazvaće ga imenom Emanuel. Maslac i med on će jesti, kako bi znao odbacivati zlo i odabirati dobro. Jer pre nego što dete bude znalo odbacivati zlo i odabirati dobro, zemlja koje se gnušaš biće napuštena od oba njena kralja.**“ Isaija 7:14-16. Učio je da odbacuje zlo u svom telu tako što je rastao u duhu i oslanjao se na Oca svojom verom: „**A dete je raslo i jačalo u duhu ispunjavajući se mudrošću; i bila je na njemu milost Božja.**“ Luka 2:40. „**Evo dolazi čas, već je došao, kada ćete biti raspršeni svaki na svoju stranu, a mene ostaviti samog: ali ja nisam sam, jer je Otac sa mnom.**“ Jovan 16:32. Mi smo svi zgrešili pod zakonom: „**...i koji god su pod Zakonom sagrešili, po Zakonu će biti suđeni.**“ Rimljanima 2:12. „**Jer svi su sagrešili i lišeni su Božje slave.**“ Rimljanima 3:23. Po zakonu plata za greh je smrt: „**Jer plata za greh je smrt, a milosni dar Božji je život večni preko Isusa Hrista, Gospoda našeg.**“ Rimljanima 6:23. Vidimo da je milosni Božji dar večni život preko Isusa Hrista, iako je plata za greh pod zakonom smrt. Pošto je Isus imao isto grešno telo kao i mi, On je rođen od žene i pod zakonom, ali pošto nikada nije poslušao svoje grešno telo zakon nije mogao da Ga ubije i zato je mogao da otkupi sve nas koji smo pod zakonom: „**ali kada je došla punina vremena, poslao je Bog svog Sina, rođenog od žene, rođenog pod Zakonom, da otkupi one koji su bili pod Zakonom, da primimo posinjenje.**“ Galatima 4:4, 5. Dakle iz svega navedenog videli smo da je Isus uzeo Avramovu prirodu, da je morao naučiti da razlikuje dobro od zla dok je rastao u Duhu oslanjajući se verom na Oca i da je rođen pod zakonom od žene. To nam jasno pokazuje da Isus nikako nije mogao da ima bezgrešno telo jer je potomak Avrama koji je imao grešno telo i rođen je od žene koja je imala grešno telo. Ne može bezgrešno telo da potiče od grešnog tela i da bude rođeno od grešnog tela. Zato katolici u pokušaju da reše ovu problematiku moraju da veruju da je Isusova majka imala bezgrešno telo da bi mogla da rodi Isusa koji ima bezgrešno telo. Međutim onda je i Marija morala biti rođena od majke koja ima bezgrešno telo i tako možemo celu Isusovu lozu proglasiti bezgrešnom skroz unazad do Adama i Eve.

U Bibliji imamo opis Isusovog tela: „**Jer izrastao je pred njim poput izdanka, i poput korena iz zemlje sasušene. Nije bilo kod njega stasa ni krasote da bismo se u njega zagledali, ni lepote da bismo ga se zaželeli. Ipak, on je naše bolesti poneo i naše boli nosio, a mi smo držali da ga Bog bije, udara i muči. Svi smo mi kao ovce lutali, okrenusmo svaki svojim putem; a Gospod je na njega svalio bezakonje svih nas. Gledaće tegobu duše svoje, i nasitiće se. Svojom spoznajom sluga moj pravedni opravdaće mnoge, jer sam će nositi bezakonja njihova. Zato ću mu dodeliti deo među velikima, i sa moćnicima on će plen deliti, jer je dušu svoju izlio na smrt i bio ubrojen među bezakonike; i sam je nosio greh mnogih i posredovao za bezakonike.**“ Isaija 53:2, 4, 6, 11, 12. Vidimo da nije bilo kod njega ni stasa ni lepote, nosio je naše bolesti i boli, naš greh ili bezakonje ili prestup zakona. Sve se to nalazilo u Njegovom telu za razliku od Adamovog tela pre pada u greh koje je po izgledu moralo imati savršen stas i bilo lepo i nije nosilo bolesti, boli i bezakonje. U ovom stihu možemo da vidimo kakve je bolesti Isus nosio: „**Ah, grešnog li naroda, puka bezakonjem natovarenog, semena zločinačkog, dece pokvarene: napustili su Gospoda, na srdžbu izazvali Sveca Izraelovog, otuđili se i povukli. Zašto da opet budete udareni? Dokle ćete ustrajati u otpadništvu? Sva je glava bolna i sve srce iznemoglo. Od stopala noge pa do glave ništa zdravog na njima nema, samo ozlede i modrice i otvorene rane — ni očišćene ni povijene ni ublažene uljem.**“ Isaija 1:4-6. Vidite kako su gresi prikazani kao bolesti. Grešno telo od stopala do glave, propada, stari i umire zbog greha. Isusovo telo je starilo i umiralo zbog greha, za razliku od Adamovog bezgrešnog tela pre pada u greh.

Isus nije imao nikakvu prednost u odnosu na nas, da bi mogao da nam ostavi primer i nosio je naše grehe u svom telu: „**Jer upravo ste na to pozvani; zato što je i Hrist trpeo za nas, ostavivši nam primer da idete njegovim stopama: on koji greha nije učinio, niti se u njegovim ustima našla prevara; on koji vredan nije zauzvrat**

vredao, mučen nije pretio, nego se prepustio onom koji sudi pravedno; on koji je sam u svom telu grehe naše nosio na drvetu da mi, umrevši gresima, živimo pravednosti; on čijim ste modricama bili izlečeni.“ 1. Petrova 2:21-24. Da je Isus došao u bezgrešnom telu to bi mu dalo prednost u odnosu na nas i sotona ga sa bezgrešnim telom ne bi mogao iskušavati na isti način na koji iskušava nas. Mogao je isto tako onda doći kao Mihael u bezgrešnom telu i ne bi uopšte bilo potrebe da dolazi kao čovek da je bilo potrebno da bude iskušavan u bezgrešnom telu. Zato je napisano da ko god ne veruje da je Isus došao u telu da je to duh antihrista: „**Ljubljeni, ne verujte svakom duhu, nego proveravajte duhove jesu li od Boga; jer su mnogi lažni proroci izašli u svet. Po ovome prepoznajete Duha Božjeg: Svaki duh koji ispoveda da je Isus Hrist u telu došao, od Boga je; a svaki duh koji ne ispoveda da je Isus Hrist u telu došao, nije od Boga: to je taj duh antihrista, o kome ste čuli da dolazi i već je sada na svetu. Vi ste, dečice, od Boga i pobedili ste ih: jer je veći onaj koji je u vama nego onaj koji je u svetu.“ 1. Jovanova 4:1-4.** Ovi stihovi ne samo da govore da je duh antihrista onaj koji ne veruje da je Hrist došao u grešnom telu kao što je naše, već i govore da je i duh antihrista ako neko ne veruje da je takav Hrist koji je u grešnom telu u svemu poput nas iskušan, taj koji je u nama, u našim telima Svojim Duhom, i koji je veći od onoga koji je u svetu.

Pogledajmo sada neka od iskušenja kroz koja je Hrist prošao. Imamo situaciju gde je iskušavan na apetitu: „**Tada je Duh odveo Isusa u pustinju da ga iskuša đavo. A kada je postio četrdeset dana i četrdeset noći, napokon je ogladneo. I pristupio mu je napsnik i rekao: 'Ako si ti Sin Božji, zapovedi da ovo kamenje postane hleb.'** Ali je on odgovorio i rekao: 'Pisano je: Neće čovek živeti samo na hlebu, nego na svakoj reči koja izlazi iz usta Božjih.'“ Matej 4:1-4. Pazite sada, ranije smo se bavili Hristovim božanstvom¹ i videli smo da je Hrist bio na zemlji ne samo čovek nego i Bog. Taj Bog ima moć da zaista pretvori kamen u hleb, ali nije bila u toj situaciji Božja volja da Hrist to uradi. Bog hoće da Hrist prođe ovo iskušenje na isti način na koji bi ga morao proći svako od nas. Ako bi Hrist iskoristio svoju božansku prirodu da pretvori kamen u hleb, zato što je gladan, on više ne bi bio kao mi, zato što bi uradio nešto što mi sami po sebi ne možemo da uradimo. Međutim njegovo grešno telo je gladno i očajnički ga tera da to uradi jer telo ne zanima da li je nešto Božja volja ili nije, ono bi samo po svako cenu da ugodi sebi, iako samo po sebi jedenje hleba kada je čovek stvarno toliko gladan nije greh, nego je greh zato što Bog ne želi da Isus u tom trenutku to uradi. Znači grešno telo ga tera da upotrebi svoju božansku prirodu mimo Božje volje da bi zadovoljio apetit i to je problem, jer sve što nije po Božjoj volji je greh. Sotona to dobro zna i zato ga je tako iskušavao. Da Isusovo telo nije bilo grešno, On bi samo osetio glad, ali ne i očajničku želju da utoli tu glad i ne bi onda bilo poente da ga Sotona iskušava. Njegovo božansko Ja je moralo da umire sebi svaki dan dok je bio na zemlji boreći se sa grešnim telom tako što se verom oslanjao na Oca i na ono što piše u Bibliji, zato mu je jedina odbrana bila pisano je. Kada je bio na krstu sotona ga je preko svojih ljudi iskušavao da siđe sa krsta: „**Oni koji su prolazili grdili su ga vrteći glavama i govoreći: 'Ti koji razvaljuješ Hram i za tri dana ga sagradiš, spasi sam sebe. Ako si Sin Božji, siđi sa krsta.'** Isto tako i sveštenečki glavari; rugajući se zajedno sa književnicima i starešinama, govorili su: 'Druge je spasio, sebe ne može spasiti. Ako je on Kralj Izraela, neka sada siđe sa krsta i verovaćemo mu.'“ Matej 27:39-42. Isto kao što je imao moć da pretvori kamen u hleb, tako je i imao moć da izleči samog sebe i siđe sa krsta. Njegovo grešno telo koje je teško povređeno i na smrtni, očajnički želi da preživi i tera Hrista da upotrebi svoju božansku prirodu da se izleči od povreda i siđe sa krsta iako to nije Očeva volja. Hrist je opet u situaciji gde ne sme da sluša svoje grešno telo, jer onda ne bi bio kao mi ako bi se izlečio i sišao sa krsta, zato što kao i u slučaju pretvaranja kamena u hleb mi tako nešto sami po sebi ne možemo da uradimo. Zato je rekao da ne može ništa da čini sam od sebe, jer ako upotrebi svoju božansku prirodu da uradi nešto za sebe umesto da pusti da Otac koristi tu božansku prirodu u njemu kako želi, učinio bi greh: „**Tada im Isus odgovori i reče: 'Zaista, zaista, kažem vam: Sin sam od sebe ne može činiti ništa, nego ono što vidi da čini Otac; jer šta god on čini, to jednako i Sin čini.'** Ja sam od sebe ne mogu učiniti ništa. Kako čujem sudim i sud moj je pravedan, jer ne tražim svoju volju, nego volju Oca koji me poslao.“ Jovan 5:19, 30.

Hajde da analiziramo tri glavna iskušenja kroz koja je Hrist prošao u pustinji. Ono čime je Isus bio iskušan sažeto je navedeno u ovom stihu: „**Jer sve što je u svetu, požuda tela, požuda očiju i ponos života, nije od Oca, nego od sveta.“ 1. Jovanova 2:16.** Videli smo ono prvo iskušenje sa hlebom i jasno nam je da je njegovo gladno grešno telo

¹ Za više detalja pročitati članke Hristovo Božanstvo 1. i 2. deo. <http://www.dobravijest.com/troandeoskaporuka/prva-poruka-hristovo-bozanstvo-1-deo> <http://www.dobravijest.com/troandeoskaporuka/prva-poruka-hristovo-bozanstvo-2-deo>

žudelo za hlebom i jedva bi dočekalo da pojede hleb iako to nije bilo u tom trenutku po Očevoj volji. To je požuda tela. E sad, nebitno je da li je u pitanju požuda prema apetitu, alkoholu, cigarama, drogi ili požuda prema suprotnom ili istom polu ili još odvratnije požuda prema detetu u slučaju pedofila ili požuda prema životinji jer su sve to različiti oblici jedne te iste požude tela. Zato je mogao da kaže ko pogleda ženu sa požudom isto je kao da je i legao sa njom, jer je razumeo šta je požuda grešnog tela zato što je u grešnom telu odoleo iskušenju požude tela u svakom obliku: „Čuli ste da je po starima rečeno: ‘Ne čini preljubu!’ Ali ja vam kažem da je svaki koji sa požudom pogleda ženu, u svome srcu već učinio preljubu sa njom.“ Matej 5:27, 28. Isus je bio iskušan u svemu, u svakom grehu koji postoji jer su na njega svaljena sva naša bezakonja bez izuzetka i nosio ih je u telu pošto je bezakonje prestup zakona, a prestup zakona je greh: „Svi smo mi kao ovce lutali, okrenusmo svaki svojim putem; a Gospod je na njega svalio bezakonje svih nas.“ Isaija 53:6. „On koji je sam u svom telu grehe naše nosio na drvetu da mi, umrevši gresima, živimo pravednosti; on čijim ste modricama bili izleženi.“ 1. Petrova 2:24. „Ko god čini greh, čini i bezakonje: jer greh je kršenje Zakona.“ 1. Jovanova 3:4. Elen Vajt nam isto potvrđuje da nije postojao greh, ni deo našeg prokletstva u kojem Hrist nije iskušan jer je verovala onako kako piše u Bibliji: „Nije postojala ni kap našeg gorkog jada koju On nije okusio, ni deo našeg prokletstva koji On nije podneo, da može dovesti mnoge sinove i kćeri ka Bogu.“ Elen Vajt, Znaci Vremena, 9. jun, 1898. Kako je Isus mogao da bude iskušan u svakom mogućem grehu koji postoji, a da nikada ne zgreši je tajna koja nam nije otkrivena: „Bio je iskušan u svim pojedinostima kao što je čovek iskušan, a ipak nazvan je ‘to sveto.’ To je tajna koja je ostavljena neobjašnjena za smrtnike da je Hrist mogao biti iskušan u svim pojedinostima kao što smo mi, a da ipak bude bez greha. Hristovo utelovljenje je uvek bilo, i uvek će ostati, tajna.“ Elen Vajt, Pismo 8, 1895. Zato je velika tajna pobožnosti da se Bog pokazao u ljudskom telu: „A neosporno je velika tajna pobožnosti: Bog je bio pokazan u telu, opravdan u Duhu, viđen od anđela, propovedan paganima, verovan u svetu, primljen u slavu.“ 1. Timoteju 3:16.

Drugo iskušenje koje je imao u pustinji je ponos života: „Tada ga je davno poveo u sveti grad; i postavio ga je na vrh Hrama i rekao mu je: ‘Ako si ti Sin Božji, baci se dole; jer je pisano: On će anđelima svojim zapovediti za tebe i na rukama će te svojim oni nositi da se nogom ne spotakneš o kamen.’ Reče mu Isus: ‘Takođe je pisano: Ne iskušavam Gospoda, Boga svog.’” Matej 4:5-7. Znamo i sami kako to izgleda kada nas neko provocira i ponižava naš ego. Grešno ljudsko telo odmah kreće da se buni i tera nas da odbranimo svoj povređeni ego. Nažalost mnogi ljudi zato ne odbacuju jeresi jer kada im neko iznese neoborive dokaze da nisu u istini oni zbog ponosa života ne žele to da prihvate i da priznaju da nisu u pravu. E sad, zamislite Hrista koji je uvek u pravu, koji ima vlast nad životom svih ljudi na ovoj planeti, koji ima moć da ubije svakog čoveka koji mu se suprotstavi zato što je On Bog u grešnom ljudskom telu i Njemu neko da kaže ako si Sin Božji uradi to i to. Pogledajmo kako su ljudi popadali na zemlju kada je Otac dozvolio Sinu da ispolji svoju božansku prirodu na kratko: „Tada je Juda, uzevši četvu i stražare od prvosveštenika i fariseja, došao onamo sa bakljama i svetiljkama i oružjem. Zato je Isus, znajući sve što će doći na njega, izašao pa im je rekao: ‘Koga tražite?’ Odgovorili su mu: ‘Isusa Nazarećanina.’ Rekao im je Isus: ‘Ja sam.’ A stajao je sa njima i Juda, izdajnik njegov. Kad im dakle reče: ‘Ja sam’, ustuknuše i padoše na zemlju.“ Jovan 18:3-6. Da je Isus hteo mogao je svojom božanskom prirodom sve da ih pobije tu na licu mesta i nikakvo oružje im ne bi pomoglo, zato što je On Bog po prirodi. Kada ga je Sotona iskušavao da se baci sa vrha hrama, njegovo grešno ljudsko telo je žestoko pokušavalo da odbrani povređeni ego. Ono ga je teralo da skoči i da dokaže da je Božji Sin, a samim tim da dokaže i da je Bog, a ne samo čovek. Ne možemo ni da zamislimo koliko ga je tek samo to grešno ljudsko telo teralo da pobije sve one ljude koji su došli da ga uhvate. Obični smrtnici oružjem idu protiv Hrista koji je Bog po prirodi da ga uhvate, a njegovo grešno ljudsko telo se buni i tera ga da ih zgazi kao mrave i on to telo ne poslušava nego, pusti da ga uhvate. Odbio je da poslušava grešno telo da skoči sa vrha hrama, odbio je da poslušava grešno telo da pobije te ljude koji su hteli da ga uhvate. Odoleo je oholosti života u svakom obliku kao što je odoleo i požudi tela u svakom obliku.

Treće iskušenje koje je imao u pustinji je požuda očiju: „Ponovo ga je poveo davno, na goru vrlo visoku, i pokazao mu je sva kraljevstva sveta i slavu njihovu; i rekao mu je: ‘Sve ću ti to dati ako padneš ničice i pokloniš mi se.’ Tada mu je Isus rekao: ‘Odlazi, Sotono; jer je pisano: Gospodu Bogu svom klanjaj se i njemu jedinom služiti.’ Tada ga je ostavio davno; i gle, pristupili su anđeli i služili su mu.“ Matej 4:8-11. Da bismo razumeli i ovo treće iskušenje u pustinji moramo opet da shvatimo šta se dešavalo sa Isusovim grešnim ljudskim telom da bismo kao ljudi bar malo mogli da shvatimo kroz šta je On tu prolazio. Prvo je bio jako gladan i iscrpljen zato što 40 dana nije

ništa jeo u pustinji, a morao je da odbije da pretvori kamen u hleb i nahrani telo, zatim ga je tako izglednog i iscrpljenog Sotona provocirao da mu dokaže da je Božji Sin. Znaite onaj osećaj u telu kada ne jedete ceo dan i onda neko još krene da vas provocira i to onako žestoko, a vaše telo je već nervozno što nije ništa pojelo taj dan, a mogli ste da mu date da pojede ali niste hteli, i sada vi treba da ne slušate svoje grešno telo i da ostanete smireni i ne nasednete na provokaciju. Svaki atom vašeg tela ključa, imate osećaj da vam je krv vrela kao vulkanska lava. Ne samo što ste gladni nego vas još neko i provocira i udara na vaš ego u takvim okolnostima. Vaše grešno telo zahteva od vas da odbranite svoj ego, jer kako se taj neko usuđuje da se tako ponaša prema vama dok ste gladni i iscrpljeni, ali vi ga ne slušate. Znači mogli ste da se najedete, niste to uradili, mogli ste da odbranite svoj ego, niste ga odbranili. I onda Sotona dolazi sa ponudom, daću ti sva kraljevstva sveta i ne moraš više da budeš gladan i ponižen, možeš da pokažeš da si Bog koji vlada svim kraljevstvima ovoga sveta. Kada su Isusove oči videle to što mu je Sotona pokazao, u tim okolnostima bio je iskušani požudom očiju. Grešno telo mu u tom trenutku govori isto ono što bi govorilo i nama, pokloni se Sotoni, pokaži da si Bog, uzmi sva kraljevstva ovoga sveta i više niko neće smeti da te ponižava i da ti se suprotstavlja, ne moraš da trpiš glad, i ispunićeš tako misiju na lakši i brži način. Isus opet ne sluša svoje grešno ljudsko telo, oslanjajući se verom na Oca i kaže odlazi Sotono pisano je jedino se Bogu treba klanjati i jedino Bogu treba služiti. Onda Sotona odlazi jer nema izbora, a anđeli dolaze da služe Isusu jer je Isus Bog. Kakav briljantan potez od strane našeg Spasitelja.

Ima još jedan zanimljiv stih koji se koristi kao navodni dokaz da Isus nije imao grešno telo: „**Jer takav nam je prvosveštenik bio potreban: svet, nedužan, neokaljan, odvojen od grešnika i učinjen uzvišenijim od nebesa.**“ **Jevrejima 7:26.** Ovaj stih uopšte ne dokazuje da je Isus imao bezgrešno ljudsko telo što možemo bez problema da vidimo ako uzmemo u obzir par stihova pre i posle tog: „**I bilo je njih, uistinu, mnogo sveštenika, jer ih je smrt sprečavala da ostanu; a on, budući da ostaje zauvek, ima nepromenjivo sveštenstvo. Zato on i može potpuno spašavati one koji preko njega pristupaju Bogu, budući da on uvek živi da ih zastupa. Jer takav nam je prvosveštenik bio potreban: svet, nedužan, neokaljan, odvojen od grešnika i učinjen uzvišenijim od nebesa; koji ne treba svakodnevno, kao ti prvosveštenici, najpre prinostiti žrtve za vlastite grehe, a potom za grehe naroda: jer je to učinio jedanput zauvek prinevši samog sebe. Jer Zakon je za prvosveštenike postavio ljude podložne slabosti, a reč zakletve koja je bila nakon Zakona, Sina, koji je zauvek savršen.**“ **Jevrejima 7:23-28.** Vidimo da se u ovim stihovima radi o tome da je smrt sprečavala sveštenike da ostanu i da Hrist ima nepromenjivo sveštenstvo jer ostaje zauvek zato što uvek živi da zastupa one koji preko njega pristupaju Bogu. To ga onda čini odvojenim od grešnika, jer mu smrt ne može ništa zato što nikada nije bio grešnik. Videli smo već iz Pavlove poslanice Rimljanima da je moguće imati grešno telo, a da se ne bude grešnik. Grešnik nije onaj ko ima grešno telo, već onaj koji sluša to grešno telo i živi po njemu. Pošto Hrist nikada nije slušao svoje grešno telo i nije nikada živeo po svom grešnom telu, on nikada nije bio grešnik i zato je odvojen od grešnika.

Pošto se i spisi Elen Vajt pogrešno tumače da bi se odbranila ta jeres da je Hrist imao bezgrešno ljudsko telo, treba da se pozabavimo i sa tim šta je ona pisala o tome. Za izjavu od Elen Vajt iz novina Znacima Vremena objavljenu 9. juna 1898. godine koristi se pogrešan prevod gde je prevedeno da mi ne bismo trebali sumnjati u vezi sa savršenom i bezgrešnom Hristovom ljudskom prirodom. Međutim u originalu na engleskom piše: „*Ne treba da imamo sumnje u vezi sa savršenom bezgrešnošću Hristove ljudske prirode.*“ Jasno se vidi iz ove izjave ne da je Hristova ljudska priroda bezgrešna, jer bi onda pisalo bezgrešnom Hristovom ljudskom prirodom, umesto bezgrešnošću Hristove ljudske prirode, već da je Hrist sa ljudskom prirodom pokazao bezgrešnost zato što Isus nikada nije živeo po grešnom telu i samim tim nikada nije zgrešio ni u umu ni na delu. Dokaz za ovo imamo iz istog tog članka gde Elen Vajt na tri mesta pre te izjave jasno to objašnjava u ovim rečenicama gde između ostalog piše i da je Isus bio iskušavan u svim pojedinostima kao i mi i da je uzeo našu palu prirodu u njenom izopačenom stanju: „*Hrist se spustio da uzme čovekovu prirodu, i bio je iskušavan u svim pojedinostima kao i mi, da bi mogao znati kako da pomogne svima koji bi trebali biti iskušani... Hrist koji nije poznavao ni najmanju mrlju greha ili nečistoće, uzeo je našu prirodu u njenom izopačenom stanju... Uzevši na sebe čovekovu prirodu u njenom palom stanju, Hrist nije ni najmanje učestvovao u njenom grehu.*“ *Elen Vajt, Znacima Vremena, 9. jun, 1898.*

Iako je ovo što je izneto u Znacima Vremena dovoljno da se shvati da Elen Vajt nije verovala da je Isus imao bezgrešno ljudsko telo, postoje i ove dve izjave od Elen Vajt gde ona lepo piše kao što i Biblija uči da je Isus imao grešnu ljudsku prirodu: „*Uzeo je na svoju bezgrešnu prirodu našu grešnu prirodu, da bi mogao znati kako da*

pomogne onima koji su iskušavani.“ Elen Vajt, Pismo 67, 1902. „Obučen u odeću čovečanstva, Božji Sin se spustio na nivo onih koje je želeo da spasi. U njemu nije bilo prevare ili grešnosti; on je uvek bio čist i neuprljan; a ipak je uzeo na sebe našu grešnu prirodu.“ Elen Vajt, Znaci Vremena 30. jul, 1902. Tako da vidimo da je verovanje Elen Vajt bilo u skladu sa Biblijom, jer je verovala da je Isus imao grešnu ljudsku prirodu i samim tim ni Biblijom, ni spisima Elen Vajt ne može da se brani verovanje da je Isus imao bezgrešno ljudsko telo.

B. M.